"Independent"

PŘÍTEL 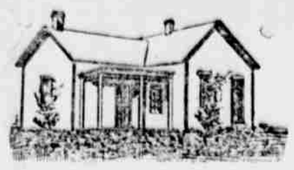 LIDU.

ROČNÍK VIII. WILBER, NEBRASKA, VE ČTVRTEK DNE 1. PROSINCE 1898 ČÍSLO 12

Telegramy zámořské.

Oděsa, 25. listopadu. Ruský garison v Číně bude značně rozmnožen příští jaro. Tak se sděluje, že v Port Artur, nejdokonalejší to pevnosti v zálivu Peichilském, rozmnožen bude počet posádky na 50.000 mužů. Zde též bude se nalézati stanice transibiřské dráhy a tak se stane Port Artur důležitým střediskem obchodu. Tento tah Ruska bude znamenati úplnou okupaci Mandžurska.

Berlín, 24. listopadu. Theodore Sedgwick Fay, diplomat a spisovatel americký, zemřel zde dnes v noci. Fay narodil se v r. 1808 v New Yorku a po odbytí práv. studií vydal se na cesty po Evropě a hned uveřejněním svých cestopisů obrátil na se pozornost široké veřejnosti. Později stal se tajemníkem amerického vyslanectví v Berlíně. Fay sepsal mnoho znamenitých spisů a básní lyrických, jakož i geografických děl.

Londýn, 25. listop. Fakulta diecese londýnské dala povolení paní Anně Marii Druceové, snaše zemřelého Thos. C. Druce, aby jeho mrtvola mohla býti vykopána a zjištěno, zda pozůstatky ty patří skutečně zemřelému Thos. C. Druceovi. Proces jest neobyčejně sensační a jedná se v něm o dědičný titul lorda, jakož i značné bohatství. Povolení toto vydal již dříve kancléř Tristan, povoliv zároveň patnáctidenní lhůtu k odvolání se z tohoto výnosu. Appelace byla ihned podána, leč jest nyní zamítnuta a povolení ostalo v platnosti. Tak nařízuje nyní vysoký appelační soud. Pí. Druceová udává, že Thos. C. Druce byl pátým lordem z Portlandu a že jeho smrt i pohřbení byl podvod, že řečený Thos. C. Druce nezemřel v Londýně v udané době, nýbrž mnohem později v bláznici.

Naproti tomu se namítá, že osoba, kterou pí. Druceová za svého syna vydává, jest bývalý sluha v domě Druceově a nalézá se nyní kdesi v Novém Walesu v Australii. Paní Druceová praví, že tchán její trpěl nervosními záchvaty a hrozně se bál, aby nevzal takový tragický konec, jako jeho bratr lord Bentinich, který zšílel. Oba bratři zamilovali se do jedné a té samé ženštiny o tu tento, o níž se tuto jedná, přijal jméno Thomas Charles Druce. Posmrti svého bratra, obávaje se, aby toto přeměnění jména nebylo mu na závadu, opatřil rakev, kterou nechal pohřbíti s předstíráním, že obsahuje pozůstatky Thos. Charles Drucea. Podaří-li se pí. Druceové zjistiti, že tomu tak, tedy stane se její syn dědicem velkého bohatství, nacházejícího se nyní v držení lorda Williama z Portlandu, které dle upání nese £400.000 ročně. Thos. C. Druce zemřel, nebo lépe řečeno byl pochován již v roce 1864.

Madrid, 25. listopadu. "Gazeta", officielní to list, uveřejňuje zprávu, že vláda přijala resignaci gen.-kapitána Blanco, co nejvyššího velitele na Kubě.

Berlín, 26. listopadu. Z Elbing, přístavního to města v záp. Prusku, se sděluje, že tam byl učiněn útok na ruského cara, když se byl vracel do Kopenhagen ve Švédsku. Krátce před tím, než zvláštní vlak s carem a jeho družinou přijel na most u Boehmenhaffen, přes řeku Lagern vedoucí, shledal hlídač, že most je zabarykánován a na koleje naházeny jsou překážky. Hlídač s nadlidským namáháním, nemoha se žádné rychlé pomoci dovolati, překážky z koleje odstranil, však sotva že tak učinil, vlak se přihnal. Hlídač následkem namáhání a přestálého strachu vážně onemocněl a musel býti dopraven do nemocnice.

Madrid, 25. listopadu. Dnes uveřejňuje vláda notu, níž appeluje na vlastenectví Španělů, aby pomohli jí udržeti národní úvěr, neboť bude jinak všechen cizozemský kapitál ze Španělska vyzdvižen. V notě se podotýká: "Někteří lidé myslí, že Kuba má zaplatiti svůj dluh bez ohledu na to, v rukou koho se nalézá. Ona sama skýtá dosti jistoty a může dluh onen umořovati svým clem a daněmi. Avšak Španělsko za onen dluh ručí a zda jej Kuba zaplatiti odmítne, musí zaplatiti Španělsko. Jiné pomoci není."

"Pokud pak se týče dluhu Filipínského, musí vláda čekati konečného rozhodnutí smírné komise. Dosud nelze věděti, jaké břemeno chce na nás Amerika v otázce filipínské uvaliti."

Mnichov, 24. listop. Dnes přijel sem císař se svou družinou, vraceje se že své cesty v Palestýně a Egyptě. Zde zdržel se pouze co společnost v nádražním hotelu pojedla svůj lunč, načež vydala se družina na další cestu k Berlínu.

Budapešť, 25. listop. Uherský ministr vnitra, pan Perzel, byl dnes poraněn v souboji s poslancem strany neodvislé, Ludvíkem Hollo. Ministr Perzel měl řeč v komoře deputovaných a v řeči této učinil útok na stranu neodvislou a její poslance, ultimatem čehož byl pak souboj s udaným výsledkem.

Amsterodam, 24. listop. s nalezeny byly v odlehlé ulici dvě hrozně zohavené mrtvoly žen. Způsob, jakým mrtvoly byly rozmasakrovány, připomíná na Jacka Rozparovače v předměstí Whitechapell v Londýně. Jelikož mimo toho oznámeno bylo dvoje jiné případy ženštin, nastalo v dotyčné čtvrti Amsterodámu mezi lidem hrozné zděšení, neboť se za to má, že snad příšera Jack Rozparovač opustil Londýn a nalézá se v Amsterodamě.

Londýn, 24. listopadu. Přes celý anglický poloostrov přehnal se včera hrozný blizzard. Místy jsou neproniknutelné závěje a vlaky byly téměř na všech linkách zastaveny. Telegrafní spojení bylo přerušeno následkem překácení se telegrafních sloupů. Třináct menších lodí bylo při pobřeží na různých místech ztroskotáno a mnoho lidí přišlo o život.

Paříž, 25. listopadu. Soud s col. Piquartem počíná nabývati větší zajímavosti a senzačnosti, než sensační soud s kap. Dreyfusem.

Časopisy, příznivé gen. štábu, jsou němé vůči tomu, že generální guvernér Paříže, gen. Zurlinden, nařídil, aby col. Piquart souzen byl před vojenským soudem, kdežto strana pro revisi soudu vidí v tom nový pokus k potlačení spravedlnosti. Proto také mocně protestuje proti tomu, ano stává se přímo turiosní. Žádný nevěří, že col. Piquart jest vinnen jakéhokoliv přestupku za vinu mu kladeného, mimo toho, že pokusil se zjednati spravedlnost Dreyfusovi. Avšak každý obává se, že při tomto tajném, a přímo řečeno inkvisičním líčení může býti Piquart velmi snadno pro nějakou technickou chybu odsouzen.

Každý diví se tomu, co pohnulo gen. guvernéra k tomu, nařídíti tajný vojenský soud s Piquartem. Proč nečekal, až jak rozhodne kasační soud, jenž reviduje soud s Dreyfusem?

Byla poslána petice k presidentu, v níž se rozhodně protestuje proti tomuto bezprávý, páchaném na Piquartovi. Petice tato nese podpisy čelných spisovatelů, poslanců a občanů Pařížských. Dle některých listů pařížských, nařídil generální guvernér tajný vojenský soud s col. Piquartem jen proto, že se bojí odhalení piklů, čímž by generální štáb a bývalý ministr války gen. Mercier byli o hanbu a sprostí spiklenci.

Londýn, 25. listop. Madridský korrespondent "Daily Mail" oznamuje, že kabinet madridský usnesl se splnomocniti señora generála Montera Riose, předsedu španělské smírné komise, aby podepsal smírnou smlouvu, leč ostatní komisaři aby setrvali na tom, že smlouva ta musí teprvé dojíti schválení sněmovny kortésů. Považuje se všeobecně za to, že toto rozhodnutí bude míti za následek všeobecnou krisi v říši.

Dále se oznamuje, že Karlisté propašovali 12.000 Mauserovek do země.

Syn Dona Karlose, Don Jaime, odbyv delší konferenci se svým otcem v Benátkách, vydal se na nějakou tajnou cestu v průvodu prominentních Karlistů.

Paříž, 28. listop. Španělsko přistoupilo na nabídku Spoj. Států a postupuje jim Kubu, Guam a Porto Rico, jakož i celé Filipínské Archipelagy za náhradu 20 milionů dolarů. Dokument o tomto dohodnutí sepsaný obsahuje pouze 300 slov a podotýká se v něm na konec, "že Španělsko přistupuje na tyto podmínky a přijímá oněch $20,000.000 náhrady jen proto, aby zažehnáno bylo každé další krveprolití. To jedině nutí Španělsko k učinění tohoto ústupku. Ono jest si vědomo své spravedlivé věci, avšak nehodlá dále prolévati krev svého lidu a podvoluje se pouze nutnosti."

Velmi bolestně a trapně působí toto úplné pokoření a osudná ztráta pro Španělsko na předsedu španělských smírčích komisařů, señora Montero Riose. Když osudná listina byla čtena, byl señor Rios bled jako mrtvola. Každý sval obličeje jevil veliký duševní zápas, napjetí a lítost.

Señor Rios vešel ráno do zasedací síně, jeviv patrné známky duševního rozčilení. Aniž by byl promluvil jediného slova, odevzdal osudnou, na stroji psanou dvouarchovou listinu tlumočníku Mr. Fergusonovi, aby ji americkým komisařům přečetl. Po přečtení přiložili k ní señor Rios, jakož i ostatní smírní komisaři své podpisy, načež se vzdálili ze sálu, velmi živě mezi sebou hovoříce.

Američané mezi tím zabývali se sestavováním podmínek míru, článků evakuačních, okupačních, lhůty k zaplacení odstupné hodnoty atd. Španělové při tom přítomni nebyli.

Praha, 27. listopadu. Ve Staré Vsi u Olomouce zavraždil v návalu šílenství bohatý majitel dolů, Hausman, svou ženu a dítě.

Berlín, 27. listop. Téměř 40 procent dobytka v Německu trpí tuberkolosou a v některých krajinách dostoupil mor výše ještě větší. Mnoho dobytka nemocí té podléhá, což vyvolává v kruzích rolnických nemalý rozruch.

Telegrafické zprávy americké

Zprávy z Kuby.

Dne 25. listopadu přistála loď "Florida" v přístavu Havanském Playa Mariano a přivezla sem první americké tlupy, jež z lodí v této provincii vystoupily. Jsou to tři prapory A, B a C spolkového inženýrského sboru pod velením majora Richarda Savage. V přístavě přijat byl sbor col. Youngem, plukovním komandantem v Havaně. Všechno mužstvo bylo zdrávo, veselo a v náladě té nejlepší. Ani jeden muž neonemocněl během plavby.

Vojsko vyloženo bylo na novém peeru, zhotoveném teprv nedávno v Playa. Sem dostavil se též generál Green, který se svým pobočníkem byl přítomen vyložení mužstva.

Nedaleko od přístavu stálo několik tlup Kubánců a mezi nimi mnozí bývalí vojáci povstalečtí, kteří zevlovali zde na toto hemžení se vojska, však nikdo neodvážil se k žádné provokaci nebo k něčemu podobnému.

A ještě dále nacházelo se vojsko povstalecké, položeno táborem. — Když pak vše bylo hotovo a dán povel k pohovu, přišli sem Kubánci, prohlíželi si výzbroj našich vojáků, potřásali jim rukami, dotazovali se jich a snažili se domluviti se s nimi, ovšem že marně.

Později připravili ve svém táboře veliký džber lemonady, níž naše vojsko počastovali a tak obapolné přátelství uzavřeli.

Zdravotní stav v Havaně se valně zlepšil. Úřednící zdravotní, hlavně major dr. Davis, plukovní lékař štábu gen. Greena bedlivě hledí k tomu, aby ulice Havanské byly náležitě vyklizeny a vyčištěny; zdravotních ustanovení je přísně dbáno.

Gen. Woods v Santiago de Cuba jmenoval na místě majora McLearyho, který prozatímně byl ustanoven mayorem v Santiago a který žádal, aby úřadu toho byl sproštěn a vřaděn zpět do vojenské služby, señora Bacardiho, starého to a vlastenecké ho Kubánce. Baccardi praví, že vynasnaží se všemožně, aby přesvědčil Američany, že Kubánci jsou schopni panovati sami sobě. Baccardy také ihned propustil všechny dosavadní klerikální úředníky městské a dosadil na jich místa bývalé povstalecké vojíny.

Generál Lacret jest dnes hrdinou dne v Havaně. Dne 28. listopadu přijel do Havany a ubytoval se v hotelu Inglatera, kde dostalo se mu velikých ovací. Gen. Lacret prohlašuje, že Kuba náleží Kubáncům a této že jsou připraveni postaviti se na odpor Američanům, kdyby chtěli Kubu okupovati.

Gen. Lacret ve své rozmluvě se zpravodajem newyorského "World" praví:

"Zda Američané nedostojí svému slibu, totiž osvoboditi Kubu a dáti jí úplnou neodvislost, samosprávu a svobodu, jak byli přislíbili, tedy musíme my vlastenečtí Kubánci prohlásiti Američany za své nepřátelé; musíme se znovu chopiti zbraně, abychom si úplnou neodvislost vybojovali.

"Mluvím toto se vší opatrností a vědomím co mluvím, znaje úplně velikou důležitost takového prohlášení, jakož i okolnosti nás obklíčující. Toto také nejsou osobní mé sentimenty, neboť mluvím ve jménu všeho vlasteneckého lidu Kubánského. Kdybychom vzdali se nyní a podrobili se Američanům, tedy spáchame takto politickou samovraždu. Také nic, než úplná svoboda a neodvislost jest v stavu upokojiti ti, již bojovali a strádali po tolik lét na válečném poli. Ti, kdož ostali doma, těm snad byla by anxe dost dobrou, leč to se nikdy nestane. My víme, jaké by to mělo následky. A proto dociliti musíme úplné svobody a neodvislosti za každou a sebe bezardnější cenu.

Generálu kapitán Ramon Blanco vzdal se min. pátek svého úřadu co generální kapitán na Kubě a předal tento úřad v ruce generál Jmaneza Castelanova. Obřad odbýval se ve velkém trunním sále, kde byl čten královský dekret. Přítomni byli zde gen. Parrado, Solan Ruiz a Tejada. Od skládání přísahy vzhledem k stávajícím okolnostem bylo upuštěno.

Gen. Wade, adm. Sampson, col. Claus a kap. Hart navštívili gen. Blanco, aby se s ním rozloučili. Blanco vřele je přijal. Gen. Wade děkoval Blancovi za všechnu prokázanou zdvořilost vůči Američanům a gratuloval mu, že navzdor rozhárаným a nepříznivým poměrům dovedl udržeti ve vojsku kázeň. Po odbytí vzájemných zdvořilostí odešli Američané, jsouce provázeni Blancem až ku schodišti.

Murad Halstead o Filipínech.

Murad Halstead, slavný spisovatel a cestovatel americký v Západní Indii, vrátil se po dlouhé době ze své cesty po Kubě, Porto Ricu, Manile a Havaisku a zvěděv o Bostonské demonstraci proti anekci Filipínských ostrovů, jakož i o tom, že Andrew Garnegie hnutí toto morálně i hmotně podporuje, vyjádřil se o tom následovně: "Já pochybuji o tom, že Mr. Garnegie věnoval se dost málo studii amerického státnictví, nebo o něm docela nic neví." Zmíniv se pak o presidentech, již zabývali se myšlénkou rozšířiti panství americké republiky, uvedl zde Washingtona, Polka, Jeffersona, Jacksona, Johnsona, jakož i státníky Sewarda, Stumnera a j., pravil dále: "Mr. Garnegie nemusí se pranic obávati toho, zda Američané budou kráčeti v šlépějích svých otců. O jednání Mr. Garnegie možno říci nejmírnějším tonem, že se mýlí. Filipíny budou Spoj. Státům právě tím, čím je Indie Anglii. Filipíny mají velkou cenu, ba rovnají se ceně ostatnímu zbytku Západní Indie. Přeměna města Manily ze španělského na město americké, bude tou největší výhodou a dobrodiním nejen pro město, nýbrž i pro celý ostrov. Ještě nikdy v historii nenalézáme národ, který by nechopil se takové kořisti, jako jsou Filipíny, zda naskytla se mu tak vhodná příležitost. A pak tím imperialismem, jak to Garnegie a jeho stoupenci zovou (slovo imperialism nezname ná monarchii) označuje se pouze panství. Celá historie amerického národa to vyjadřuje, ano poroučí nám dobýti, zaujmouti a vládnouti každým kusem užitečné země, jíž můžem dosáhnouti počestnou cestou a tomu nemohlo dáno býti většího výrazu, než tasením zbraně v přítomné válce. Mr. Garnegie měl by vědět, že president McKinley ví nepochybně co činí, když před nedávnem poslal na Manilu 4.000 čerstvého vojska a dvě naše nejznamenitější válečné lodě "Iowu" a "Oregon" k rozmnožení floty Deweyovy. Tím dal výraz pravé americké politice a Mr. Garnegie měl plavbu svou říditi tímže směrem."

Hrozná bouře na moři.

Děsně řádila bouře tyto dny na atlantickém pobřeží, hlavně v zálivě Bostonském. Počítá se, že přes 70 lidí bídně zahynulo na ztroskotaných parníčkách, lodích a lodicích nedaleko přístavu bostonského. Mezi jinými pohřešuje se též velký parník "Portland" a zda i ten se ztroskotal, tedy dostoupí počet obětí hrozné této bouře na 150 osob. Pokud možno dnes udati, počítá se, že při tomto pobřeží potopeno bylo jedno sto lodí, loděk, člunů, parníčků, rybářských lodic atd. a že mnohé z nich zanešeny dále ze zálivu Massachussettského. Záliv tento pokryt jest troskami lodí všeho druhu. Mezi troskami lze rozeznati několik parních i plachetních barkasů, i lodic uhelených a dosud dochází zprávy z jiných míst o pohřešovaných lodích. Bostonský přístav, jakož i ostrovy jsou obklopeny troskami a stále nové a nové množství příboj jich sem přináší. Přístavy hořejší, jako Plymouth, Salem, Portsmouth a Portland, které vždy za jisté a bezpečné považovány byly, staly se jevištěm srážek lodí menších i větších a hrobem přečetných obětí. Mužstvo ochranných stanic konalo divy hrdinství, nešetříc námahy ani životů svých k ochraně tonoucích nešťastníků. Několik lodí, mezi nimiž i velká loď nákladní "Ohio" a policejní škuner, nachází se tu na mělčině. Záchranné mužstvo praví, že vichřice byla tak prudkou, že žádná lidská síla nebyla s to veslovati proti němu a mimo to sníh a voda mrskána větrem, byla plavčům metána do tváří, tak že ani jeden druhého neviděli a proto záchranná práce obmezovati se musela pouze na nahodilou možnost. Každá námaha, všechen boj proti rozkacenýmu živlům a rozbouřenému moři byl marným. Podívání na pobřeží zálivu Massachussettského jest bědné. Sta životů lidských a za miliony majetku leží zde pohřbeno ve dravých vlnách moře atlantického.

Úpadek dobytkáře.

Velkou senzaci vyvolal ve státu Kansas mezi dobytkáři úpadek dobytkáře Grand C. Gillete z Woodbine, na něhož Gillespie Comision Comp. podala tyto dny žalobu na $46.000, čímž špatný stav finanční "dobytčího krále", jak Gilleta tu a tam zvali, byl odhalen. G. Gillete vlastnil tisíce tisíců kusů dobytka na svých rančích v severozápadní části státu a považován byl všeobecně za dobře stojícího si milionáře. Leč min. týden náhle postoupil všechen svůj movitý i nemovitý majetek svému příteli D. W. Naillovi, načež neprodleně odjel do Texasu. Následkem toho nastal mezi jeho četnými věřiteli poplach zcela pochopitelný. Jistý jednatel a zástupce 25 komisionárních firem přijel sem a nechal zabaviti as 500 kusů dobytka ve Woodbine. Gillete měl dobytkářské ranče též v Oklohomě, Indian Terr. a Texas. Dluhy jeho obnášejí více než jeden milion, ač se praví, že vlastní 200.000 kusů dobytka. Gillete vzbuzoval všeobecný obdiv u svých konservativních kollegů. Ještě před čtyřmi roky bydlel na zadlužené čtvrti sekce, kde zabýval krmením dobytka, po většině pro komisionářské domy. Leč štěstí mu přálo a během této krátké doby vyšinul se tak, že považován byl za jednoho z největších a nejbohatších dábytkářů v Kansasu. On měl všude neobmezený úvěr. V Texasu skupoval mnoho dobytka a přehánět jej do Kansasu ku krmení. On zorganisoval známou Cowboyskou kapelu, s níž jezdil ve svém privátním vagonu, vzbuzuje všude sensaci a obdiv. S kapelou touto cestoval pro zábavu i na východě. Gillette jest teprvé 31 roků stár.

Krásný hotel v troskách.

Jeden z nejkrásnějších hotelů v San Francisku, Hotel Baldwin, který po dlouhých 30 roků hostil v sobě lidé všech možných národů, vzneše-

né i obyčejné, byl minulý týden zničen požárem. Oheň vypukl ve třetím kol tří hodin ráno ve východním křídle obrovské této budovy a jak se za to má v requisitorně Baldwinova divadla a za krátko celá budova stála v jednom plamenu. Škoda páčí se přes jeden milion dolarů pouze na budově, nepočítaje v to, co bylo zničeno uvnitř hotelu a divadle, kde nacházelo se mnoho uměleckých děl. Mimo toho přišli zde o život kapitalista kapitán White ze San Franciska a Lewis Mayer ze Skagway, Alaska. Více lidí však se pohřešuje, celkem as osm osob. Požárem tímto poškozen byl snad každý obor obchodu, neboť v budově nalézalo se četně krámů obchodních, různé úřadovny, advokátní kanceláře atd. Divadelní společnost Williama Gillette hrající zde výpravnou hru "Secret service", přišla zde téměř o vše. Cenné dekorace, šatna atd. byly ohněm zničeny a někteří herci i herečky ztratili tu své kufry s celým cenným svým obsahem, totiž se šatstvem divadelním i obyčejným. V době, kdy oheň vypukl, nalézalo se v hotelu přes 300 hostí. Hlavní zásluhu o zachránění četných hostí mají malí posluhové. Hoši tito jako střely lítali chodbami a budili spáče, vyhlížejíce je k rychlému se zachránění. Jedna ze zaměstnanek v hotelu, sl. Katie Richardson, která již osmý rok zde pracovala, vyvolala odvahou svou velký obdiv. Z opatrnosti chovala ve svém pokojíku v pátém patře budovy provaz, zahajíce až na zem. Když oheň vypukl, shledala Katie, že chodbou nebude více možno dostati se z hořící budovy. Přivázala tedy provaz ku kusu těžkého nábytku a shodila druhý konec provazu dolů. Nalézala se zde se svou družkou Gussií Johnsonovou, která první zcela šťastně dostala se dolů. Za ní pak následovala Richardsonova. Když dostala se do čtvrtého patra, vyrazil náhle okno kap. White a prosil ji o zachránění. Dívka vyzvala jej, aby se chopil provazu a následoval ji, jakmile bude dole. To když so stalo, chopil se White provazu, leč sešplhal se pouze do třetího patra, když tu náhle provaz se přetrhl a nebohý muž sřítil se na dlažbu, kde ostal s roztříštěnými údy ležeti. Lewis Mayers, 65 roků starý muž, nalézal se též v podobné situaci, leč byl šťastně zachráněn. Avšak následkem přestálého strachu přestalo mu srdce pracovati a stařec za krátko skonal. — Škoda požárem způsobená páčí se, jak již řečeno, přes jeden milion, kdežto pojištěná sotva polovinu této škody krvje.

Corbett vs Sharkey.

Minulý týden utkal se povětný rváč James J. Corbett s jistým plavcem Thos. J. Sharkevem. Zápas odbýval se pod managementem Lenox Athletic Clubu. Místnost, kde se zápas odbýval, byla v pravém smyslu slova nacpána sportovní "elitou" z celé ameriky i činění jsou tu veliké sázky na oba rváče. Leč zápas dopadl ze všech dosud v Americe odbývaných pěstních zápasů snad nejhloupější, neboť když "Hon." J. Corbett a "Hon." Thomas Sharkey při desátém náběhu byli právě v nejlepším a Corbett nekrásnější měl vyhlídku, že dostane se na frak, vyrazil náhle jako mořská vlna sekundant "Hon." "Kid" McCoy a vraziv mezi oba rvoucí se "gentlemany", prohlásil zápas za skončený, což jest proti vší sportovní etiketě, hlavně když jedná se o zpřeražení kostí nebo vyražení sanice. Tento neestetický kousek "Hon." McCoye vyvolal v celém sportovním světě hroznou roztrpčenost. Nyní se ví, zda bude možno ještě jednou rváče dostati dohromady, na čemž již předešlá dvě léta bylo pracováno a což vždy bylo policejními úřady, ano i státními úřady zakázáno. Sportovní element jest dnes nad tím celý zoufalý a jde jeden hlas, že "Hon" McCoy měl by býti za tento kousek beze všech okolků lynčován.

Chronický průjem vyléčen.

Dosvědčuji tímto, že trpěl jsem chronickým průjmem od času války. Jedna láhev Chamberline Diarhoea Remedy mne vyléčila úplně.

J. R. Gibs. Fincostle, Va.

Válka v moučném trhu.

Časopis "Kansas City World" přináší zajímavý článek o nastávající válce mezi vyrábiteli mouky na severu a jihu, totiž mezi gigantickými mlýny v Kansas Cityga mlýny v Minneapolis a Duluth.

"World" píše:

Evropa spotřebuje rok od roku více a více chlebovin z Kansasu, to jest mouky vyráběné z tvrdé, kansaské, ozimné pšenice. A tato okolnost počíná hýbati mlynáři Minnesotskými, vyrábějícími mouku z pšenice jarky. To soudíme z článku uveřejněném nedávno v časopise "North Western Miller", vycházejícím v Minneapolis.

Číslo z min. týdne obsahuje řadu intervencí s chicagskými velkoobchodníky v mouce, a tu vesměs dávána jest přednost mouce z jarky, zda prodává se za stejnou cenu i dává se jí přednost a doporučována jest i za cenu vyšší.

To ovšem činěno jest pouze za tou příčinou, vzbuditi předsudek v Evropě proti mouce z pšenice ozimné, strhnouti tento obchod na sebe a zmrzačiti takto mlynářskou industrii v Kansasu a na jihu vůbec.

Ve skutečnosti však jest v mouce z jarky neb ozimky velmi nepatrný, zda ne úplně žádný rozdíl. Obě mouky dávají znamenitý chléb, jakož i všechno ostatní jiné pečivo.

Mlynáři kansasští tvrdí, že mouka z tvrdé ozimné pšenice vydá na sudě o několik bochánků chleba více, poněvadž mouka přijíma a ztravuje v sobě mnohem více vody a to právě jest příčina, že jest hledanou a že pekaři dávají jí přednost před každou jinou.

Až do nedávné doby stála mouka z jarní pšenice poněkud výše než mouka z pšenice ozimné, však příčinu toho dlužna hledati v tom, že prvnější mouka jest starším výrobkem a že až do nedávna mouka kansaská v trhu v takové míře známou nebyla. Však jakmile dokonale byla poznána a dostala se na trh evropský, stala se hledanou a dnes stojí téměř na témže stupni, jako mouka z jarky.

Že by mouka z pšenice jarky byla lepší, jest pouhá smyšlenka severozápadních mlynářů a nemá proto podobné tvrzení žádné váhy. Vždyť toho nám podali loňského roku mlynáři Minneapolišští sami důkaz dosti pádný. Skoupili totiž v Kansasu na sta tisíc bušlů pšenice, semlili na mouku, kterou pak všude prodávali za mouku z pšenice jarky; nikdo nic nepoznal, nikdo si nestěžoval. I udává se dále se veškerou jistostí, že Minneapolišští mlynáři poslali do Kansas City své pytlíky mouky s obchodní [illegible] kou, tyto pytlíky [illegible] "tvrdou" kansaskou [illegible] dány všude za mouku z jarky. I mouka posílána byla do všech koutů světa, aniž by bylo došlo [illegible] šťastnosti.

Vyrábyteló mouky na severozápadě nejsou proto v nejmenších starostech o svůj výrobek, neboť dostatek odbyt a poptávka zaručuje [illegible] skvělý obchod zdeť v cizině [illegible] nejvýše může vypuknouti k [illegible] čuf válka, která nikomu neuškodí.

Jest příjemný k užívání.

Při výrobě Chamberlainových kašlů upotřeben jest ten nejčistší rafinovaný cukr, a byliny užívané k připaraci dodávají léku Cough Remedy chutě javorového syrobu. Lék jest proto příjemný k užívání a jest nepřekonatelným proti moderním kašli, nastuzenině, rýmě, krupu La Grippe atd. Hojí rychle a spolehlivě. U. E. Wehna

Prospěšný klam.

Vypadá to jako klam, ale žádný klam to není a když, trpí někdo bolestmi v zádech anebo nervostností. My totiž myslíme, že může z toho všeho býti ihned vyléčen užíváním Elektric Bitters. Lék tento je čistě bylinný, pravidluje všechnu činnost jater, ledvin atd. léčí zácpu a podporuje zážívnost. On čistí orgány, které nepravidelnosti vyměšují nečisté látky do krve a působí nemoce. Léčí dále bolení hlavy, malomyslnost, bezesnost a melancholii a posiluje celý organism k pravidelné činnosti. Zkuste ji. Na prodej za 50c. a $1.00 u Brt & Chaloupka.